

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. XIII. De subtractione auxiliij externi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

Ex his factis constat, quomodo auxilium internum propter peccata iusto Dei iudicio subrahatur, & quanti hæc poena in negotio salutis sit momenti.

CAPVT XIII.

De subtractione auxilij externi.

Subtractio
auxilij ex-
terni.

TERTIA poena spiritalis est, Subtractio auxilij externi. Hoc 74
auxilium potissimum in sex rebus situm est: in *predicatione*
verbi diuini *sancq. doctrina*, in *Sacramentorū usu*, in *Sacrificio Misse*,
in *precibus sanctorum ac piorum*, in *bonis monitoribus & consiliariis*,
denique in *tribulationibus & flagellis*. His ferè modis & adminiculis
externis Deus vtitur ad homines à peccatis abstrahendos, & ad sa-
lutem perducendos. Sed inter hæc, tria priora maximam vim ha-
bent, adeò vt tota penè salus ex illis pendeat. *Fides* enim (quæ est
totius boni spiritalis & salutis fundamentum) nascitur ex auditu
verbi Dei: *Iustificatio* perficitur, augetur & conseruatur Sacramen-
terum usu: *Sacrificio* ira diuina mundo placatur, flagella impen-
dentia auertuntur, poenæ peccatorū relaxantur, interna gratiæ au-
xilia obtinentur, & dæmonum impetus coërcentur. Ex quibus pa-
ter, quanti hæc bona sunt momenti. Deus tamen propter peccata
Christianorum sæpè ista subtrahit, & oppida, prouincias ac Regna
præsidiis istis destituit: dum iusto iudicio permittit vt in hæretico-
rum redigantur potestatem, qui ministros Ecclesiæ, & vnà cum
ipsis sanam doctrinam, vsum Sacramentorum, Sacrificium sacro-
sanctum, omnemque Religionem ac veram pietatē exterminant,
inestimabili profectò damno. Millies præoptanda erat fortunarum
iactura, liberorum orbitas, perpetua seruitus, & patriæ totius euer-
sio. Et tamen ea est mortalium vecordia, vt hæc detrimenta pati
faciant, modò temporali pace & vilius huius vitæ bonis frui si-
nantur. Meretur sanè huiusmodi punitioem Catholicorum te-
por & oscitantia: qui ita terrenis sunt addicti, vt de cælestibus istis
donis parum sint solliciti. Hanc poenam scinatur Dominus Mat-
thæi 21. cum ait: *Auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti fa-* 75
cienti fructus eius. & Amos 8. *Ecce dies veniunt, dicit Dominus, & mit-*
tam famem in terram, non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi
verbum Domini. Hæc famis est apud hæreticos, quia est summa
veritatis inopia, cum tamen omnes dicant se eam sitire & querere.
Præter

Præter hæc, interdum Deus subtrahit Sanctorum preces, vel eas statuit non exaudire. Jeremia 7. *Tu noli orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem & orationem, & non obstitas mihi, quia non exaudiam te.* similia habentur Jeremia 15. & Ezech. 14. Deinde bonos consiliarios & monitores: Jeremia 51. *Curauimus Babylonem, & non est sanata: derelinquamus ergo eam, quia peruenit usque ad cælum iudicium eius.* & Isaia 3. *Ecce dominator Dominus exercituum auferet à Ierusalem & à Iuda validum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ, prophetam, & ariolum, consiliarium, & sapientem de architectis, & prudentem eloquij mystici.* Denique aufert tribulationes & flagella, quibus homines respiscerent, & permittit eos frui prosperitate prælenti ad breue tempus, tamquam a cura sua repullos, & quasi desperatos. Osee 4. *Non visitabo super filias vestras cum fornicatae fuerint, neque super maritus vestras cum adulterauerint.* Psal. 72. *In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur, idè tenuit eos superbia, operi sunt iniquitate & impietate sua, &c. innumerabiles enim prosperitate pereunt, qui flagellis saluarentur.*

CAPVT XIV.

De Excecatione & Obduratione.

76 **Q**UARTA pœna spiritalis est *excecatio & obduratio*. Hæc est extrema & maxima pœnarum huius vitæ, & maximè formidabilis, vt quæ ordinariè post se trahat æternum exitium, & illud grauissimum. Sita est *Excecatio* non solum in subtractione diuinæ illuminationis, sed etiã in *positiua iudicij peruersione*. vnde hæc duo ad illam requiruntur. Ratione prioris fit vt salutaria non intelligant, vel non apprehendant, saltem eo modo quo apta sunt affectum mouere. Itaque neque ex concionibus, neque ex colloquiis piorum, neque ex lectione sacra fructum referunt. Ratione posterioris fit vt peruersè de rebus ad salutem spectantibus iudicent, approbantes falsa pro veris, pestifera pro salutaribus, tenebras pro luce, mala pro bonis: & econtrariò, vera ac salutaria detestantes vt falsa & nocentissima, & lucem serenam vt tenebras cimmerias. De talibus dicitur Isaia 5. *Ve qui dicitis malum bonum, & bonum malum: ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum.* Hanc cæcitatem cordis manifestè videmus in Iudæis,

*Excecatio.
Obduratio.*

*Excecatio in
duobus sita
est, in subtra
ctione diuin
luminis, &
iudicij per
uersione.*